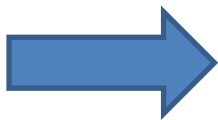

POZYTYWNA DYSCYPLINA

Co maluchy przed ukończeniem czwartego roku życia wiedzą na temat słowa NIE?

Dzieci do czwartego roku życia nie odczytują słowa NIE w sposób oczekiwany przez rodzica, opiekuna. Ponadto umiejętność ta nie pojawia się nagle w czwartym roku życia – jest kształtowana stopniowo w toku rozwoju dziecka. Jest to wynikiem abstrakcyjności pojęcia „Nie” i jego całkowitej opozycji do rozwojowych potrzeb dzieci, związanych z poznawaniem otaczającego je świata oraz rozwijaniem poczucia autonomii i inicjatywy.

Małe dziecko może wiedzieć, że rodzic chce
żeby czegoś **nie** robiło. Jednak nie potrafi zrozumieć
dlaczego tak się dzieje na poziomie, który zakładamy my, dorośli.

Jego wersji „wiedzy” brak umiejętności samokontroli i zdolności osądu. Procesy myślowe takie jak rozumienie konsekwencji osiągają pełnie rozwoju dopiero około 10 roku życia.

Traktowanie małego dziecka stosownie do jego etapu rozwojowego
zakłada stosowanie komunikatów mających na celu współpracę i rozumienie:
uprzejmych i stanowczych, mówiących dziecku czego od niego oczekujemy.

Przedszkolak słysząc **nie biegaj**, skoncentruje się na słowie **biegaj**...i nie otrzyma informacji co tak naprawdę powinien zrobić. Słyszając np. **zatrzymaj się/ idź powoli**, zrozumie czego oczekuje rodzic i szybciej zareaguje na jego prośbę.

I eksperyment Piageta

Pokaż trzyletniemu dziecku dwie plastelinowe kulki tej samej wielkości.

Zapytaj, czy według niego są takie same. Jeżeli to konieczne wyrównaj ich wielkość

przenosząc plastelinę z jednej kulki do drugiej do momentu, aż dziecko stwierdzi, że są tej samej wielkości. Następnie na oczach dziecka rozgnieć jedną z kulek. Zapytaj czy wciąż są takie same. Trzylatek zaprzeczy i wskaże, która jego zdaniem jest większa. Pięciolatek prawdopodobnie odpowie, że obie są tej samej wielkości i będzie potrafił wyjaśnić dlaczego.

II eksperyment Piageta

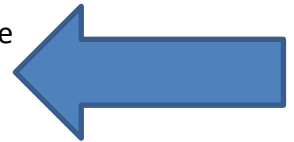
Weź dwie takie same szklanki, oraz jedną wyższą i cieńszą, a drugą niższą i szerszą.

Napełniaj dwie identyczne szklanki wodą do momentu, aż trzylatek oceni, że

jest jej tyle samo w obu szklankach. Gdy tak się stanie, przelej wodę

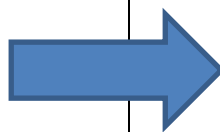
z jednej szklanki do niskiej i szerokiej, a z drugiej do wysokiej i wąskiej (na oczach dziecka).

Zapytaj czy nadal jest tyle samo wody. Dziecko zaprzeczy i wskaże gdzie jego zdaniem jest więcej wody. Sześciolatek poprawnie oceni, że zawierają tyle samo wody, i będzie potrafił wytłumaczyć dlaczego.

Wiedząc, że postrzeganie, rozumienie i interpretacja wydarzeń są tak odmienne u małych dzieci możemy dostosować do nich swoje oczekiwania i sposób mówienia. Ponadto dziecko w każdym wieku korzystniej zareaguje na pozytywny, spokojny komunikat rodzica, który w pełen szacunek mówi o oczekiwaniach lub sytuacji, niż na zawierający zaprzeczenie rozkaz.

ZAMIEŃ „NIE” NA KOMUNIKAT POZYTYWNY

Nie biegaj!	Idź powoli/zatrzymaj się
Nie rysuj po ścianie!	Możesz rysować po kartkach
Nie krzycz!	Mów ciszej/rozmawiaj spokojnie
Nie bij!	Uspokój ręce/widzę, że jesteś zły, możesz uderzyć w poduszkę
Nie wyrzucaj śmieci na podłogę!	Wyrzuć papieraek do kosza na śmieci
Nie przeszkadzaj!	Krzysiu, widzę że chcesz mojej uwagi. Kiedy skończę rozmawiać z ciocią, porozmawiam z Tobą. Potrzebuje jeszcze pięć minut.
Nie wchodź w błoto!	Omiń błoto
Nie jedz palcami!	Użyj widelca/łyżki/szućców
Nie możesz ubrać krótkich spodenek w taką pogodę!	Jest zimno. Ubierz długie spodnie.
Nie okłamuj mnie!	Oczekuje, że powiesz mi prawdę
Nie możesz oglądać telewizji!	Teraz jest czas na kąpiel
Nie ciągnij brata za włosy!	Puść włosy brata